

РЕШЕНИЕ

№ 515

гр. Русе, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дарин Н. Йорданов

при участието на секретаря Ширин Енв. Сефер
като разглежда докладваното от Дарин Н. Йорданов Гражданско дело № 20234520101793 по описа за 2023 година

Предявени са искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК вр. чл. 59 и чл. 86 ЗЗД.

Постъпила е искова молба от „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД срещу Средно училище „Йордан Йовков“ гр. Русе, в която се твърди, че на 29.11.2022 г. ищецът е депозирал заявление по чл. 410 ГПК, по което било образувано ч.гр.д. № 6134/2022г. и срещу ответника издадена заповед за сумите: 1 465,87 лева (хиляда четиристотин шестдесет и пет лева и 87 стотинки), представляваща главница, ведно със законна лихва за период от 29.11.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 454,42 лева (четиристотин петдесет и четири лева и 42 стотинки), представляваща лихва за период от 22.10.2019 г. до 28.11.2022 г., както и държавна такса в заповедното производство в размер на 38,41 лева (тридесет и осем лева и 41 стотинки).

Вземането по заповедта произтичало от обстоятелството, че през м.ноември 2018г. дружеството било доставило на ответното учебно заведение плодове в посочени видове и количества, за бил съставен приемо-предавателен протокол № 1, двустранно подписан, както от доставчика, така и от получателя. Въз основа на този протокол дружеството издало фактура от 01.12.2018г. за доставените плодове на обща стойност 820,58лв. с ДДС.

Също така през м.декември.2018г. дружеството доставило отново на учебното заведение плодове, за което бил съставен приемо-предавателен протокол № 2, двустранно подписан от страните и въз основа на него издадена фактура от 21.12.2018г. на обща стойност 645,29 лв. с ДДС.

Твърди се, че между учебното заведение и ищцовото дружество нямало както формален, така и неформален договор за доставка на плодовете нито пък имало сключен договор за търговска продажба, поради което ответникът се обогатил неоснователно с получените плодове за сметка на дружеството и дължал да му върне онова, с което се е обогатил неоснователно до размера на обедняването, т.е. плодове по вид, количество и качество като доставените, или тяхната равностойност по издадените фактури.

Сочи се също така, че ответното учебно заведение заявило участие по схема „Училищен плод“ с подаване на декларация в Държавен фонд „Земеделие“ за три учебни години - от 2018 до 2021г., а ищцовото дружество било одобрен изпълнител за доставка на плодове в това учебно заведение също от Държавен фонд „Земеделие“.

За извършените доставки дружеството не получило заплащане, поради което и инициирало горепосоченото заповедно производство.

Въпреки поканите нямало доброволно изпълнение и с оглед дадените от съда указания за установяване на вземането по издадената заповед за изпълнение се моли да бъде признато за установено по отношение на ответника, че дължи на „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването, а именно: **820,58лв.** с ДДС за получени без основание плодове през м.ноември 2018 г.; **645,29 лв.** с ДДС за получени без основание плодове през м.ноември 2018 г.; ведно със законната лихва от 22.10.2019г. до 28.11.2022г. в размер на **454,42 лв.**, както и законна лихва върху главниците от 29.11.2022 год. до окончателно изплащане на задължението. Претендира се и присъждане на направените както в настоящото, така и в заповедното производство разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът оспорва иска като изразява становище за неоснователност на исковата претенция.

Съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимият закон, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Няма спор по делото, че ответното училище е било одобрено за участие в схема „Училищен плод“ и „Училищно мляко“ съгласно Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения – Схема "Училищен плод" и Схема "Училищно мляко", а ищцовото дружество е било одобрен изпълнител за доставка по същата схема. В изпълнение на поетите задължения, като изпълнител, дружеството е доставяло в ответното училище различни видове и количества плодове. Няма спор, че са доставени и съответно получени от представители на ответника през месец ноември и през месец декември 2018г. подробно описаните в исковата молба по вид и количество плодове на посочените в исковата молба стойности.

За извършените доставки са съставени съответните приемо-предавателни протоколи и издадени фактури. Същите са предявени за плащане на ДФ „Земеделие“, но такова не е последвало.

С писмо от 21.10.2019г. ищцовото дружество е поканило ответното училище да заплати издадените фактури за доставените му плодове през месец ноември и месец декември 2018г.

По депозирано от ищцовото дружество заявление е образувано ч.гр.д. №6134/2022г. по описа на РС – Русе и срещу ответното училище издадена Заповед №2939 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК за сумата от 1 465,87 лева (хиляда четиристотин шестдесет и пет лева и 87 стотинки), представляваща главница , ведно със законна лихва за период от 29.11.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 454,42 лева (четиристотин петдесет и четири лева и 42 стотинки), представляваща лихва за период от 22.10.2019 г. до 28.11.2022 г., както и държавна такса в размер на 38,41 лева (тридесет и осем лева и 41 стотинки), което вземане е посочено, че произтича от фактури №№8400000033/01.12.2018 г. и 8400000071/21.12.2018 г. с ДДС.

Срещу издадената заповед за изпълнение е постъпило възражение в срока и по реда на чл. 414 ГПК, с оглед на което съдът е дал указания до кредитора за предявяване на установителен иск за претендираното вземане по издадената заповед.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Искът за установяване на вземането на ищцовото дружество по издадената в негова полза заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК е предявен в срока по чл. 415 ГПК и след дадено от съда указание по реда на чл. 415, ал.1 т.1 ГПК. Не е налице и различно основание на исковата претенция с тази посочена в заявлението по чл. 410 ГПК – посочено е ясно и недвусмислено при какви обстоятелства са извършени процесните доставки на плодове, както и че претенцията не се основава на договорни отношения, а на неоснователно обогатяване. Издадените фактури не са основание за плащане. Такова би могло да бъде договор или както в случая неоснователно обогатяване при липса на договор. Поради това предявеният иск се явява процесуално допустим и подлежи на разглеждане.

Безспорно е по делото, че доставката на претендираните за заплащане плодове е извършена от ищцовото дружество в изпълнение на поети от него задължения като одобрен изпълнител (доставчик) по схемата за предоставяне на плодове и зеленчуци в учебните заведения, правилата за които са уредени с Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения – Схема "Училищен плод" и Схема "Училищно мляко" (Наредбата). Съгласно чл. 2 от нея, доставените плодове в учебните заведения се финансира от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, както и от държавния бюджет.

В чл. 13 от Наредбата е предвидено, че заявителите по схемите могат да бъдат 1. учебни заведения – детски градини, училища и центрове за специална образователна подкрепа; 2. еднолични търговци, търговски дружества и кооперации, които са поели задължение към едно или повече учебни заведения за доставка на плодове и зеленчуци и/или на мляко и млечни продукти; 3. производители на плодове и зеленчуци, включително организации и групи на производители на плодове и зеленчуци, признати със заповед на министъра на земеделието, храните и горите съгласно Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз и подзаконовите актове по неговото прилагане, и производители на мляко и млечни продукти, включени в приложение № 3, които имат одобрени обекти по чл. 9, ал. 5 и чл. 10, ал. 2, т. 2 ; 4. общините – за учебните заведения, които се намират на тяхната територия. В конкретния

случай няма ангажирани конкретни доказателства в настоящото производство въз основа на които да се направи извод, дали ищцовото дружество е извършило процесните доставки като лице по т.2, но от установената фактическа обстановка би могло да се приеме, че това е така. Ответното учебно заведение не е участвало самостоятелно в схемата „Училищен плод“, а чрез доставчик в лицето на ищцовото дружество. В този случай и на основание чл. 18 от Наредбата, дружеството следва по утвърден ред и след подаване по образец на заявка за плащане да претендира стойността на доставените в учебното заведение плодове от ДФ „Земеделие“, който е компетентен да одобри и заплати плодовете. Няма спор по делото, че това е направено от ищцовото дружество, като плащането момента не е извършено, но е приключило адм.дело №8242/21 г. на Адм. Съд София-Град, с което е отменено уведомително писмо на зам. изп. директор на ДФ Земеделие, с което са били редуцирани плащания към ищеца по заявка за плащане в процедура по горепосочената наредба.

В изпълнение на задълженията си по схемата „Училищен плод“, директорът на ползващото се учебно заведение следва да организира приемането и проверката на продуктите, осъществяването на контрол на количествата и качествата на предоставяните продукти, както и да гарантират получаването им от децата и учениците – чл. 4, ал.5 от Наредбата. Целта на последната е именно да уреди условията и реда за предоставяне на плодове на деца и ученици, които се заплащат от средства от ЕС и държавния бюджет.

Няма спор по делото, че плодовете по процесните доставки са предоставени на учениците в ответното училище.

Изложените от ищеца твърдения дават основание да се приеме, че исковата му претенция се основава на субсидиарния иск по чл. 59 ЗЗД, доколкото липсват твърдения, които да могат да се подведат под някой от съставите на чл. 55, ал.1 ЗЗД (изначална липса, неосъществено или отпаднало основание).

Общият фактически състав на неоснователното обогатяване по чл.59 ЗЗД съдържа следните основни елементи: обогатяване на едно лице за чужда сметка, обедняването на друго лице, свързано със съответното обогатяване, липсата на правно основание за обогатяване и липсата на друга правна възможност за защита на обеднелия. В конкретния случай не се установяват

всички елементи на фактическия състав на неоснователното обогатяване. На първо място с извършването на процесните доставки на плодове не може да се приеме, че ответното училище се е обогатило. Плодовете не са увеличили имуществената сфера на учебното заведение, на са довели и до спестяване на разходи за него, доколкото извън нормативно регламентираната схема „Училищен плод“ учебното заведение няма задължение да осигурява на учениците плодове още по-малко със свои средства. Плодовете безспорно са раздадени и получени от учениците. На следващо място налице е правно основание за извършеното доставяне на плодове, а именно участието на страните в настоящото производство като страни и в правоотношение регламентирано като схема „Училищен плод“ в горепосочената Наредба.

Доставките са извършени от ищцовото дружество в изпълнение на поети от него задължения по тази схема, а ответното училище е „получило“ плодовете също в изпълнение на задължението си по схемата, с цел да организира тяхното раздаване на учещите в него деца. И на трето място именно нормативното регламентиране на участието в схемата „Училищен плод“ дава основание да се приеме, че за ищцовото дружество е налице и друга правна възможност да претендира заплащане на извършените доставки от задълженото за това лице – ДФ „Земеделие“. Без значение за изхода на настоящия спор е по какви причини административният орган е отказал да одобри и извърши заплащане на процесните доставки, дали ищцовото дружество е изчерпало правните възможности да търси заплащане на претендираните суми от задълженото за това лице по Наредбата.

По изложените съображения исковата претенция следва да бъде изцяло отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал.3 ГПК, следва в полза на ответника да бъдат присъдени направените от него разноски за процесуално представителство в настоящото производство в размер на 300лв., както и за процесуално представителство по ч.гр.д.№6134/2020г. в размер на 200лв.

Така мотивиран, районният съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Ню Проджектс Консулт” ЕООД с ЕИК202054931 със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Самоков“ №28, „З“, ет.1, представлявано от управителя Милена Димова Рашева против Средно училище „Йордан Йовков“ гр. Русе, Булстат 000521430 с адрес гр. Русе, бул. „Цар Освободител“ №117, представлявано от директора иск за установяване дължимостта на сумите: 1 465,87 лева (хиляда четиристотин шестдесет и пет лева и 87 стотинки), представляваща главница , ведно със законна лихва за период от 29.11.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 454,42 лева (четиристотин петдесет и четири лева и 42 стотинки), представляваща лихва за период от 22.10.2019 г. до 28.11.2022 г., за които суми има издадена Заповед №2939/30.11.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д.№6134/2022г. по описа на Районен съд – Русе, като неоснователен.

ОСЪЖДА „Ню Проджектс Консулт” ЕООД с ЕИК202054931 със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Самоков“ №28, „З“, ет.1, представлявано от управителя Милена Димова Рашева, да заплати на Средно училище „Йордан Йовков“ гр. Русе, Булстат 000521430 с адрес гр. Русе, бул. „Цар Освободител“ №117, представлявано от директора сумата от **300 лв.** разноски за настоящото производство и сумата от **200 лв.** разноски по ч.гр.д. №6134/2022 г. по описа на Районен съд - Русе.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Русе в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____